

[Miljøministeren]

lovforslag, indebærer imidlertid en forøgelse af de samlede offentlige, dvs. statslige og amtskommunale, ressourcer på naturfredningsområdet. Der er redegjort nærmere herfor i lovforslagets administrative og økonomiske bemærkninger.

Lovforslaget har været forelagt i alt 60 forskellige myndigheder, organisationer og foreninger m. v., og det har været drøftet med de organisationer og foreninger, som har fremsat ønske herom. Forslaget har naturligvis været forhandlet særdeles indgående med Amtsrådsforeningen, og det foreliggende udkast kan betragtes som tiltrådt af Amtsrådsforeningen på alle væsentlige punkter.

I øvrigt er lovforslaget gennemgående blevet positivt modtaget. Flere foreninger m. v. har dog udtrykt betænkelighed ved fredningsplanudvalgenes nedlæggelse.

De foreslåede bestemmelser om en øget beskyttelse af de ferske vande er blevet hilst med tilfredshed. Dette gælder dog ikke for De samvirkende danske Landboforeninger og Danske Husmandsforeninger, der har taget afstand fra denne del af forslaget.

Alt i alt er der således efter de modtagne tilkendegivelser grundlag for at antage, at lovforslaget vil blive mødt med bred tilslutning.

Der er med det foreliggende lovforslag lagt op til en reform af naturfredningsloven, som i rækkevidde og betydning kan sammenlignes med gennemførelsen af den seneste naturfredningslov i 1969.

Hermed skal jeg, idet jeg i øvrigt kan henvise til lovforslagets bemærkninger, anbefale lovforslaget til folketingets vedtagelse.

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Jeg skal tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser som følge af ændringer i naturfredningsloven.

(Lovforslag nr. L 131).

Lovforslaget indeholder de konsekvensændringer, som foreslås foretaget i miljøministeriets øvrige lovgivning i anledning af det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af naturfredningsloven.

Ændringerne er først og fremmest en følge af den foreslåede ophævelse af fredningsplanudvalgene og overførelsen af udvalgenes opgaver til amtsrådene. I dag varetager fred-

ningsplanudvalgene jo ikke blot opgaver i medfør af naturfredningsloven, men også i medfør af andre love. Det er derfor nødvendigt at overveje, hvorledes disse opgaver skal løses efter fredningsplanudvalgenes ophævelse, og hvilke ændringer i andre love dette forudsætter.

Jeg skal her begrænse mig til nærmere at nævne de to væsentligste af disse ændringer, idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til forslaget og til ændringsforslaget til naturfredningsloven.

I *lands- og regionplanlovene* foreslås de naturfredningsmæssige interesser udtrykkeligt nævnt i de bestemmelser i lovene, som opregner de forhold, der skal planlægges for. Allerede i den hidtidige regionplanlægning er fredningsinteresserne indgået på linie med andre sektorinteresser som f. eks. vej- og miljøbeskyttelsessektorerne, og med den foreslåede overdragelse af ansvaret for det regionale fredningsarbejde til amtsrådene må det være naturligt, at fredningsinteresserne også i lovtæksten sidestilles med andre interesser. Hertil kommer, at netop ønsket om at samle den regionale planlægning både inden for de enkelte sektorer og i form af den sammenfattende fysiske planlægning i amtsrådene netop er en af hovedårsagerne til, at der nu er taget initiativ til at ændre naturfredningsloven.

Den anden væsentlige ændring er i *by- og landzonelovens* klagebestemmelser. Fredningsplanudvalgene er i dag ankeberettigede efter zoneloven, og de medvirker ved udøvelsen af denne beføjelse til at sikre, at hensynet til de fredningsmæssige interesser indgår i zonelovens administration. Ved ophævelsen af fredningsplanudvalgene vil alene den pågældende ansøger – ud over kommunalbestyrelsen – stå som ankeberettiget.

Efter forslaget bliver en bredere kreds ankeberettiget efter principper svarende til anden nyere lovgivning på miljøministeriets område.

En forudsætning for at den udvidede klageadgang kan få betydning i praksis er, at de klageberettigede får kendskab til zonelovstilladelserne. Efter forslaget skal meddelte tilladelser derfor offentliggøres. Da antallet af zonelovstilladelser er ganske stort, er der i lovforslaget taget højde for, at offentliggørelsesproceduren kan udformes på en sådan